

- ресурс]. – Режим доступу : <http://medcentr.if.ua/statti/78-moral-ta-etyka-v-medytsyni.html>
8. Гринько Т. В. Науково-методичні підходи до оцінки кадрового потенціалу медичного закладу / Т. В. Гринько, К. С. Савченко // Наукові записки Національного університету «Острозька академія», серія «Економіка». – 2017. – № 7(35). – С. 23–27.
 9. Гринько Т. В. Організаційно-економічний механізм у системі управління господарською діяльністю закладів охорони здоров'я / Т. В. Гринько, В. А. Шевченко // Економіка та підприємництво : зб. наук. праць. – К., 2016. – №36–37. – С. 96–110.
 10. Гринько Т. В. Імідж підприємств сфери послуг: сутність поняття та особливості формування / Т. В. Гринько, І. В. Тімар // Зб. наук. праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. Випуск 38 / М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. – Черкаси : ЧДТУ, 2014. – Частина I. – С. 127–133.

Шкарупа А. К.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Прибуток можна розглядати з різних сторін, наприклад, як кінцевий результат поточної, інвестиційної і фінансової діяльності за певний період часу, який може бути визначено двома способами:

– згідно теорії статичного балансу, фінансовий результат визначається як нарощування капіталу за відповідний період, скорегований на приріст капіталу за рахунок емісії фінансових інструментів, переоцінки основних засобів і операцій по викупу власних акцій;

– згідно теорії динамічного балансу, визначення за відповідний період доходів і пов'язаних з ними витрат.

Визначення фінансового результату згідно першої теорії може здійснюватися з використанням даних бухгалтерського балансу. Але на практиці широко використовують другий спосіб визначення фінансових результатів. З метою розкриття і надання заінтересованим користувачам інформації про фінансові результати підприємства складають відповідний звіт.

На нашу думку, управління прибутком можна трактувати як систему функцій, методів, інструментів, важелів, пов'язаних із формуванням, розподілом і використанням прибутку, що застосовуються з метою досягнення тактичних

(забезпечення прийняттого рівня рентабельності діяльності) і стратегічних цілей підприємства (зростання його вартості).

При розробці відповідної стратегії підприємства щодо управління прибутком до основних завдань необхідно віднести створення відповідних організаційних структур. Ці структури мають забезпечити прийняття та реалізацію різних рішень з формування та використання прибутку на різних рівнях. Це передбачає формування відповідної інформаційної системи, яка б дозволяла здійснювати розробку різних варіантів управлінських рішень.

Стратегія управління формуванням та використанням прибутку підприємства передбачає виконання функцій: планування (оперативне та стратегічне планування формування та використання прибутку), облік і аналіз (попередній, поточний, підсумковий, перспективний), регулювання (рівня рентабельності, прибутковості окремих підрозділів і видів товарної продукції, тактичних і стратегічних цілей розвитку), координації, контролю (попередній, наступний, поточний) та стимулювання. Інші функції реалізуються в межах виконання окремих етапів.

Не менш важливою є розробка дієвих способів і методів формування прибутку з урахуванням товарної структури виробництва; проведення планування, аналізу та забезпечення контролю основних аспектів формування, розподілу та використання прибутку. Практична реалізація функцій і форм управління здійснюється за допомогою системи методів управління, а саме: економічні, соціально-психологічні та організаційні методи управління прибутком підприємств. Найчастіше ці методи використовуються комплексно для вирішення поставлених завдань. Їх оптимальне поєднання дає змогу забезпечити достатньо ефективно господарювання.

Будь-яка стратегія повинна мати широке коло інструментів реалізації, які б дозволили досягти тактичних і стратегічних цілей. Це можуть бути плани, прогнози, інвестиції, інновації, кредити, ціна, заробітна плата, дивіденди, реклама. Паралельно з інструментами визначають і важелі впливу, що використовуються з метою стимулювання діяльності підприємства чи, навпаки, дестимулювання – накладення певних санкцій. До важелів, на нашу думку, слід відносити норми преміювання персоналу, норми відрахувань на соціальний розвиток, цінові знижки, дисконтні картки, штрафи.

Управління прибутком підприємства доцільно представити у вигляді ряду взаємопов'язаних і взаємодіючих функціональних підсистем. Важливим інструментом конкурентної боротьби в сучасних умовах стає правильно визначена стратегія розвитку підприємства, заснована на зіставленні власного ресурсного потенціалу з зовнішнім оточенням, в якому воно діє. Правильно обрана стратегія дозволяє зберігати конкурентоспроможність підприємства в довгостроковій перспективі.

Поєднання стратегічних підходів і методів вирішення складних проблемних ситуацій дає разуче реалістичні результати. З'являється пряма можливість поліпшити ступінь управління підприємством шляхом визначення стратегії фірми.

Таким чином, впровадження методів розв'язання багатокритеріальних задач зі структурованими критеріям в процедури аналізу економічних величин дозволить на сьогоднішній день значно вдосконалити системи підходу до проблем моделювання економічних процесів, створення адекватних і реальних оцінок діяльності підприємств будь-якої сфери діяльності.

Список використаних джерел:

1. Фецович Т. Р. Формування фінансових результатів підприємств / Т. Р. Фецович // Вісник Львівської комерційної академії. – 2011. – №36. – С. 405–410.
2. Власова Н. Ефективність формування фінансових результатів роздрібної торгівлі: моногр. / Н. Власова, І. Мелушова. – Х. : Харківський державний університет харчування та торгівлі, 2008. – 259 с.

Шкарупа А. К., к. держ. упр. Величко Л. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Застосування інновацій у промисловому підприємстві завжди орієнтоване на підвищення ефективності його промислового виробництва [1]. Але багатогранність інновацій, що безпосередньо визначають конкретну сферу для їх застосування, виявляє себе в діловій практиці з точки зору різних видів інновацій,